

Arrest

nr. 323 029 van 10 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 20 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 9 februari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 oktober 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op (...) januari 2000 te Jorra Miran, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar waar u tevens woonachtig was tot 2009 waarna u verhuisde naar de provinciehoofdstad Jalalabad. U hebt uw

middelbaar onderwijs voltooid en universitaire studies aangevat doch niet afgewerkt. Op 5 april 2021 bent u religieus gehuwd met S. Z. die op heden woonachtig is in Kuz Kula – gelegen in het district Rodat. U hebt geen kinderen. Uw vader H. Z. werd door de taliban gearresteerd en is op heden spoorloos. Uw moeder N., uw broer W. en uw twee zussen A. en S. wonen op heden in Kuz Kula.

Uw vader was werkzaam als procureur bij de procureur-generaal te Kabul en verbonden aan het ministerie van onderwijs. Uzelf baatte een eigen zaak voor non-alcoholische dranken uit en gaf les voor de organisatie G. A. voor A. C..

Reeds voor de machtsovername werd u benaderd door trawanten van mauwli A. R. die, in de veronderstelling dat u vermogend was als zakenman, geld van u eisten voor de jihad van de taliban. U weigerde, lichtte de overheid in via een vriend wiens vader een hoge positie had bij de NDS (de Afghaanse inlichtingendienst) van Jalalabad, waarna er arrestaties volgden van een vijftal talibs.

In de loop van 2020 werden deze personen echter vrijgelaten naar aanleiding van de Dohadeal en na de machtsovername van de taliban (in augustus 2021) was uw vader bang dat de criminelen die in het verleden door zijn toedoen werden gevangen genomen, wraak zouden nemen. Zelf vreesde u bovendien ook mauwli A. R. die onder het talibanbewind het hoofd van het 5e district van Jalalabad was geworden.

Kort nadien besloten u en uw vader Afghanistan te ontvluchten. Eerst poogden jullie via de luchthaven en middels jullie paspoort met visum te vertrekken doch werden door talibs op de luchthaven teruggestuurd. Vervolgens, op 2 september 2021, hebt u samen met uw vader Afghanistan over land verlaten. Via Iran, waar u een maand verbleef, reisden jullie naar Turkije waar u gescheiden raakte van uw vader die er werd gearresteerd. U verbleef zelf zo'n zeven-en-halve maand in Turkije alvorens verder richting Europa te trekken.

Via Bulgarije, Servië en Hongarije kwam u in Oostenrijk terecht waar uw vingerafdrukken en een verzoek om internationale bescherming op 27 mei 2022 werden geregistreerd en u in een opvangcentrum werd opgevangen. U wachtte uw verzoek aldaar niet af en zo'n twaalf dagen later reisde u via Zwitserland en Frankrijk verder naar België waar u op 20 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ook na het vertrek van u en uw vader bleven de taliban naar jullie op zoek. Er werden dreigbrieven achtergelaten en uw bedrijf werd verzegeld. Bovendien werd uw broer W. aangesproken door onder meer uw voormalige cliënteel dat het geld dan wel de goederen vroegen dewelke ze nog van u tegoed hadden. Bij uw vertrek had u uw bedrijf zonder meer had achtergelaten en werd het de taliban vervolgens verzegeld.

Voorts vernam u dat uw vader in augustus 2022 door Turkije werd teruggebracht naar Afghanistan. Hij woonde er een maand à anderhalve maand thuis bij uw familieleden alvorens hij werd meegenomen door talibs. Sindsdien hebben jullie geen informatie meer over uw vaders lot.

Vervolgens, ongeveer eind 2022 zijn uw moeder, uw zus en uw broer naar Kuz Kala verhuisd waar ze bij uw schoonbroer en oudere zus gingen inwonen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat de taliban u zal doden, dat ze u laten verdwijnen net zoals ze met uw vader hebben gedaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw Afghaans paspoort, een kopie van uw taskara, een kopie van uw middelbaar diploma, uw handelslicentie, verschillende originele documenten betreffende uw vader werk waaronder zijn badge en enkele certificaten; foto's van uw vader tijdens zijn werk, drie oproepingsbrieven van de taliban, een brief van de taliban inzake de verzegeling van uw bedrijf en een foto van de doorzoeking, de verzegeling en de binnenzijde van uw bedrijf.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan dat de taliban u zal doden (vragenlijst CGVS d.d. 28 april 2023) dan wel dat ze u net zoals uw vader zullen laten verdwijnen omwille van de problemen die u met hen kende (notities van het persoonlijk onderhoud van Z. N. d.d. 9 februari 2024, CGVS, p. 17-18). U bent er evenwel niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgeworpen dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker

om internationale bescherming terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Immers blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier dat uw vingerafdrukken en uw verzoek om internationale bescherming op 27 mei 2022 onder de identiteit Z. N. met geboortedatum (...) februari 2004 werden geregistreerd in Oostenrijk (Eurodac Search Result, Antwoord Dublinunit Oostenrijk d.d. 18 augustus 2022). Hieromtrent gaf u echter aan dat u geen asiel had aangevraagd in Oostenrijk doch dat u er door de Oostenrijkse politiediensten werd tegengehouden, dat uw vingerafdrukken werden genomen en dat u verschillende vragen werden gesteld maar ook dat u voorts zelf geen keuze had omdat uw schoonbroer S. N. uw vlucht uit Afghanistan had geregeld en dat daarbij de afspraak was gemaakt dat de reis tot België was (Verklaring DVZ d.d. 26 juli 2022, vraag 34 & 37). Uw verantwoording kan in het licht van voorgaande geenszins overtuigen. Immers zelfs al zou de initiële afspraak bestaan hebben dat u - omwille van welke reden dan ook - specifiek tot België moest gebracht worden, dan nog valt hoegenaamd niet in te zien dat u de procedure om internationale bescherming in Oostenrijk niet hebt afgewacht eens uw verzoek om internationale bescherming er werd geregistreerd en men u onderbracht in een opvangcentrum (Verklaring DVZ d.d. 26 juli 2022, vraag 39). Voorgaande vaststelling plaatst alvast een ernstig voorbehoud bij uw beweerde nood aan internationale bescherming.

Voorts weet u niet te overtuigen dat u bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen hebt omwille van het profiel van uw vader die als procureur bij het parket-generaal in Kabul werkzaam was, die in die hoedanigheid verschillende personen in beschuldiging had gesteld waarna ze werden opgesloten doch die na de machtsovername door de taliban vrijkwamen waarna uw vader hun wraak vreesde (vragenlijst CGVS d.d. 28/04/2023, vraag 3.5).

Eenzijds wordt het feit dat uw vader enige tijd werkzaam was als procureur-generaal in Kabul vooralsnog niet betwist. Dit kan onder meer worden afgeleid uit de (originele) documenten die u ter staving hebt neergelegd, zijnde enkele certificaten over zijn opleidingen daterende uit de periode 2007-2013, zijn originele badges, zijn originele bankkaart en enkele foto's van hem genomen tijdens zijn werkzaamheden als procureur-generaal (CGVS, p. 12).

Anderzijds dient er wel het nodige voorbehoud geplaatst te worden bij de vervolging die uw vader vanwege de taliban zou ondergaan hebben. U houdt voor dat uw vader door de Turkse autoriteiten werd teruggeleid naar Afghanistan waar hij anderhalve maand later door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 17).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt weliswaar dat personen die vroeger tot het Afghaans justitieel apparaat behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties doch uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader procureur was op het parket-generaal in Kaboel en dat hij voorts werkzaam was bij het doorlichtingsorgaan van het ministerie van onderwijs (CGVS, p. 8). Er kunnen echter de nodige bedenkingen gemaakt worden bij de bewering dat hij hierdoor ook daadwerkelijk gevisieerd werd door de taliban.

Zo is het vooreerst hoogst verwonderlijk dat u en uw vader initieel beslisten om Afghanistan te verlaten via de luchthaven van Kaboel en dit middels jullie paspoort terwijl de taliban reeds op zoek waren naar gevisieerde profielen en zij eveneens de luchthaven reeds (deels) in handen hadden (CGVS, p. 17). Uw advocaat wierp weliswaar op dat het aannemelijk is dat jullie geweigerd werden het land te verlaten en jullie aldus toen al gevisieerd werden doch dat jullie in de chaos aan de luchthaven die eerste dagen na de machtsovername geluk hebben gehad (CGVS, p. 23 – opmerkingen advocaat). Voorgaande neemt echter niet weg dat jullie eigen houding in deze, namelijk het gegeven dat jullie een dermate hoog risico namen, bijzonder moeilijk in te zien is. Te meer daar jullie kort nadien wel in de mogelijkheid waren om over land Afghanistan te verlaten, mag het een raadsel wezen waarom jullie eerst het lot hebben getart door uzelf, met identiteitsdocumenten, aan te bieden bij de taliban in de luchthaven van Kabul.

Ook bij de arrestatie in en deportatie van uw vader vanuit Turkije terug naar Afghanistan kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden. Zo dient aangestipt dat u zijn arrestatie in en zijn deportatie door Turkije op geen enkele wijze staft middels enig (begin van) bewijs hetgeen op zich enigszins verwonderlijk is daar uw

vader nog één à anderhalve maand in Afghanistan thuis bij de familie heeft kunnen verblijven en er verwacht zou kunnen worden dat er toch enige administratie vanuit de Turkse overheid zou moeten bestaan betreffende zijn arrestatie en deportatie naar Afghanistan dan wel betreffende zijn binnenkomst in Afghanistan.

Bovendien mag het verwonderen dat uw vader door Turkije werd gedeporteerd naar Afghanistan doch dat de taliban hem vervolgens een maand à anderhalve thuis lieten leven (CGVS, p.17). Gezien zijn terugkeer dateert van een jaar na de machtsovername kan aangenomen worden dat de taliban ondertussen op de hoogte is van zijn profiel als hoge magistraat en indien ze hem net daarom wel zouden gevisieerd hebben zo'n maand later, valt moeilijk in te zien dat ze hem niet onmiddellijk hebben gearresteerd. Bovendien, zelfs als zou uw vader nogmaals veel geluk had en wederom aan het oog van de taliban zou zijn ontsnapt bij zijn repatriëring, valt geenszins in te zien dat hij vervolgens simpelweg in huis bleef gedurende die periode van één tot anderhalve maand waardoor hij bij wijze van spreken eigenlijk simpelweg zijn arrestatie en alle gevolgen van dien heeft afgewacht. Minstens zou verwacht kunnen worden dat hij alles in het werk zou hebben gesteld om dit risico tot een minimum te beperken en aldus dat hij de nodige voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen. Hiernaar gevraagd kan u hier evenwel geen concreet en aldus aannemelijk antwoord bieden. Volgens u waren veiligheidsmaatregelen niet mogelijk (CGVS, p. 20), doch dat uw vader helemaal niets zou ondernomen hebben, bijvoorbeeld dat hij minstens op een ander adres zou zijn ondergedoken, is weinig ernstig en ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging aan zijn adres.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan echter worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie eveneens blijkt dat familieleden van personen die tot het justitieel apparaat behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van justitieel apparaat, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

En zelfs indien nog zou worden aangenomen dat u samen met uw vader Afghanistan hebt verlaten op 2 september 2021 (CGVS, p. 17), kort na de machtsovername, dat uw vader in Turkije gearresteerd is en later teruggestuurd is naar Afghanistan waar hij na anderhalve maand in Afghanistan door de taliban werd meegenomen waarna jullie geen informatie over hem hebben kunnen verkrijgen (CGVS, p. 17) – quod non – dan nog dient te worden aangestipt dat er op basis van voorgaande beschikbare informatie kan worden van uit gegaan dat de taliban niet meer op zoek zijn naar uw vader en bijgevolg dat zij evenmin u bij uw terugkeer alsnog zullen viseren teneinde hem te vinden, noch om wraak te nemen.

Bovendien blijkt dat uw overige familieleden nog steeds in Afghanistan woonachtig zijn, zij het in Kuz Kula. Gezien de taliban de macht in het hele land in handen hebben, en u ook zelf aangeeft dat ze een sterk inlichtingenapparaat hebben (CGVS, p. 21) mag aangenomen worden dat ze in staat zijn om uw overige, in Afghanistan verblijvende, familieleden te lokaliseren in Kuz Kula mochten ze daadwerkelijk uit zijn op wraak. Immers dient in rekening te worden gebracht dat zowel uw moeder, uw broer, uw zussen als uw patronale ooms nog in Afghanistan woonachtig zijn (CGVS, p. 5-6) zonder dat u concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat er nog vervolgingsfeiten ten aanzien van u of uw familie plaatsvonden in de periode die volgde op de arrestatie en verdwijning van uw vader. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw familieleden zich heden nog in Afghanistan bevinden en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hen omwille van uw vader werkzaamheden als procureur-generaal. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer omwille van deze reden wél zou worden vervolgd.

Naast uw vrees gekoppeld aan het profiel van uw vader als procureur-generaal, haalt u tijdens uw onderhoud op het CGVS plotsklaps aan dat uzelf ook de nodige problemen kende met talibs die eertijds geld van u wilden hetgeen u weigerde, waarna u hen liet arresteren via de NDS van Jalalabad. Doch de gearresteerde talibs werden vrijgelaten in 2020 en kwamen na de machtsovername aan de macht (CGVS, p.16) waarna hun leider, mauwli A. R., die na de machtsovername het hoofd van het vijfde district van Jalalabad was geworden, naar u op zoek was en hiertoe na uw vertrek enkele oproepingsbrieven achterliet en uw bedrijf verzegelde (CGVS, p. 16-17). Er dient echter te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent deze feiten aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in het geheel hebt nagelaten dit element te vermelden tijdens uw onderhoud op de DVZ. U haalde slechts aan dat uw vader werkzaam was als procureur-generaal, dat jullie vreesden dat de vrijgelaten gevangenen wraak zouden nemen op hem en dat jullie vervolgens besloten om op 2 september 2021 Afghanistan te verlaten (Vragenlijst CGVS d.d. , vraag 3.4 & 3.5). Meer nog, wanneer u - eveneens bij de DVZ - werd gevraagd of u naast deze problemen noch andere problemen had gekend in Afghanistan, en dit bijkomend zowel met de autoriteiten alsook eventueel met burgers of van algemene aard, gaf u aan van niet (Vragenlijst CGVS d.d. 28/04/2023, vraag 3.5 & 3.7). Het mag echter verwondering heten dat u op geen enkel moment tijdens uw onderhoud op de DVZ hebt aangegeven dat u ook persoonlijk problemen kende met de taliban mocht dit werkelijk het geval geweest zijn. Voorgaande is namelijk zonder meer het kernelement van uw vrees bij terugkeer. Van een verzoeker om internationale bescherming die

meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst wordt redelijkerwijze verwacht dat hij/zij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij/zij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten, quod non in casu. Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd geconfronteerd met deze pertinente omissie in uw verklaringen op de DVZ, antwoordde u ter verantwoording bovendien slechts dat u tijdens uw onderhoud op de DVZ gericht diende te antwoorden op vragen (CGVS, p. 8) hetgeen uiteraard onvoldoende is ter vergoelijking. De hierboven aangehaalde vragen bij de DVZ werden u letterlijk gesteld en u werd bij de DVZ tevens de vraag gesteld of u nog iets wilde toevoegen aan uw verklaringen waardoor het hoegenaamd niet valt in te zien dat u hebt nagelaten deze persoonlijke problemen spontaan op te werpen aangezien u hiertoe wel degelijk de kans hebt gekregen. Voorgaande bevindingen zetten de geloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen met de taliban, meer bepaald deze met de genaamde Mauwli A. R., dan ook fundamenteel op de helling.

Voorts kunnen de nodige bedenkingen geplaatst worden bij het handelen van de taliban. Zo valt het moeilijk in te zien dat zij aan u, de zoon van een procureur, geld zouden eisen voor hun Jihad en dan bovendien middels een identificeerbaar telefoonnummer – immers gaf u dit naar eigen zeggen aan de NDS en konden zij op basis hiervan de nodige onderzoeksdaten stellen teneinde een vijftal talibs te arresteren (CGVS, p. 7, p. 16). Ook klemt uw bewering dat u onder druk gezet werd door de taliban om geld over te maken en kreeg u daarbij naar eigen zeggen de bedreiging dat wanneer u niet over de brug zou komen met geld of wapens, dat ze uw jongere broer zouden ontvoeren (CGVS, p. 20) terwijl de taliban vervolgens, wanneer u en uw vader het land zijn ontvlucht, uw jongere broer, die nog steeds in Afghanistan verbleef, niet hebben ontvoerd doch slechts nog ‘aangesproken’ waarover u bovendien dan ook nog eens bijzonder vaag blijft (CGVS, p. 6,7). Voorgaande houding en handelen vanwege de taliban komt bijzonder onaannemelijk over.

De geloofwaardigheid van uw beweerde, eigen problemen met de taliban en haar lokale leider mauwli A. R. wordt echter finaal volledig ondergraven op basis van de documenten die ter staving hiervan neerlegt, te weten de oproepingsbrieven en de verzegelingsbrief. Immers dient te worden vastgesteld dat de eerste oproepingsbrief dateert van 14/01/1443, de tweede brief van 30/01/1443, de derde brief van 20/02/1443 en de brief inzake de verzegeling van uw handelszaak van 5/3/1443, hetgeen in de Gregoriaanse kalender respectievelijk overeenkomst met 10/08/2021, 26/08/2021, 19/09/2021 en 29/09/2021. Nochtans stelde u tevens en zeer duidelijk dat u Afghanistan hebt verlaten op 2 september (CGVS, p. 4). Daar u echter voorhoudt dat de oproepingsbrieven pas na uw vertrek toekwamen (CGVS, p. 12), kunnen uw verklaringen hoegenaamd niet in overstemming gebracht worden met de inhoudelijke datering van deze brieven. Bovendien weet u bijkomend in het geheel geen overtuigende verklaringen af te leggen inzake de datum van uitgifte van deze talibanbrieven waardoor voorgaande pertinente tegenstrijdigheid in een ander daglicht zou kunnen beoordeeld worden. Zo weet u in het geheel niet aan te geven wanneer deze brieven concreet werden afgeleverd. Bevraagd over de data verwijst u bovendien slechts naar de neergelegde brieven van de taliban zelf (CGVS, p. 11) en gaf u aan dat u er naar eigen zeggen verder niet bij hebt stilgestaan om de data van buiten te leren (CGVS, p. 11). Echter dient te worden vastgesteld dat u tevens bijzonder ontwijkend blijft in uw antwoorden wanneer u bevraagd werd in welke kalender deze brieven gedateerd werden (CGVS, p. 12). In alle redelijkheid kan echter worden verwacht dat elementen, namelijk het moment dat de taliban u daadwerkelijk – zelfs na uw vertrek – viseert middels dergelijke brieven en ze vervolgens ook uw bedrijf verzegelen, kernelementen zijn van uw asielrelaas die dermate ingrijpend zijn dat ze in uw geheugen gegrift staan en bijgevolg dat door u is geweten vanaf wanneer u precies concreet gevisieerd werd, wanneer deze brieven werden afgeleverd en wanneer uw bedrijf werd verzegeld. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat de oproep van de taliban van 14/1/1443 of 10/8/2021 om u te gaan aanbieden aan het politiekantoor geenszins te rijmen valt met de informatie waarom het CGVS beschikt dat Jalalabad slechts op 15 augustus 2021 in handen van de taliban viel.

Aangezien u niet weet te overtuigen dat u persoonlijk gevisieerd wordt door de taliban omdat u enkelen van hen in het verleden zou hebben aangegeven, kan evenmin worden aangenomen dat de eventuele verzegeling van uw winkel hier een oorzakelijk gevolg van is. Zo uw bedrijf al dan niet werd verzegeld – uit de foto van de verzegeling kan immers niet afgeleid worden dat dit daadwerkelijk uw winkel is – kan dit eenvoudigweg om andere redenen gebeurd zijn.

De documenten die u behalve de talibanbrievenbrieven ter staving van dit deel van uw asielrelaas voorlegt, te weten enerzijds de licentie van uw winkel en anderzijds een document inzake de verzegeling van uw bedrijf en twee foto's waarop naar eigen zeggen de talibs te zien zijn die een huiszoeking hebben verricht in uw bedrijf (CGVS, p. 12) kunnen geen ander licht werpen op voorgaande beoordeling. Immers wordt op zich niet betwist dat u een winkel of bedrijf in Jalalabad uitbaatte, doch kan uit deze documenten niet zonder meer afgeleid worden dat uw winkel werd verzegeld omwille van de voorgehouden – en ongeloofwaardig bevonden – problemen die u persoonlijk zou hebben gekend met enkele talibs. Zo kunnen de foto's van de voorgehouden huiszoeking in scene gezet zijn en de overige documenten afkomstig van de taliban allen kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien kunnen dergelijke documenten die ter ondersteuning van een verzoek om internationale bescherming worden voorgelegd enkel als bewijs kunnen worden aanvaard indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is

wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf). Op basis van voorgaande kunnen de door uw voorgelegde stukken ter staving van uw voorgehouden problemen met de taliban geenszins overtuigen, wel in tegendeel.

Waar u tot slot nog aangaf dat u werkzaam was voor GAAC en u hiertoe eveneens een vrees bij terugkeer koestert (CGVS, p. 7) dient te worden aangestipt dat dit niet meer dan een blote bewering is. U legt namelijk geen enkel begin van bewijs voor ter staving van uw werkzaamheden bij GAAC (CGVS, p. 12) laat staan dat u aantoonde dat u omwille hiervan zal worden gevisieerd.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>), blijkt ook dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict, met de vroegere overheid of met buitenlandse donors, betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd.

Zo blijkt uit mediaverslaggeving d.d. 14 februari 2022 dat GAAC nog steeds actief was in Afghanistan na de machtsovername door de taliban en werd de organisatie zelf bedankt door Nazar Muhammad Mutmaeen, het hoofd van het olympisch comité van het Islamitisch emiraat van Afghanistan voor hun steun aan Afgaanse atleten. Uit uw verklaringen blijkt voorts enkel dat u les gaf en dat u geen persoonlijke bedreigingen hierdoor hebt gekend (CGVS, p. 18). Een vrees voor vervolging louter omdat u werkte voor GAAC maakt u aldus niet aannemelijk.

Voor wat betreft de openstaande schulden die u nog hebt bij uw voormalige cliënten en zij uw familieleden hierover aanspreken (CGVS, p. 6) dient aangestipt dat deze problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en ze houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch kan u aannemelijk maken dat deze openstaande schulden zouden leiden tot een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.

Uw advocaat wierp in zijn opmerkingen nog op dat u bij terugkeer zal worden gepercipieerd als verwesterd aangezien u in Europa hebt verbleven waarbij hij verwijst naar het bericht op Facebook dat u voorlegde (CGVS, p. 23 – opmerkingen advocaat, CGVS, p. 14). Zelf hebt u echter geen concrete vrees bij terugkeer gekoppeld aan uw verblijf in Europa (CGVS, p. 18).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afgaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afgaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghansen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de

machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De print van het facebookbericht verandert bovenstaande beoordeling niet. Op geen enkele manier kan deze post worden geverifieerd en kan simpelweg in scene gezet zijn. Het betreft voorts een niet-openbaar profiel waar u zelf verder niet de minste concrete informatie over kan meedelen. U weet niet van wie het afkomstig is. Uw profiel werd er ook niet aangekoppeld doch wel het profiel van uw oom met wie u verder dan weer niet veel contact heeft (CGVS, p. 14) en uit de neergelegde print kan afgeleid worden dat er slechts vier likes en 2 commentaren als reactie zijn gekomen dewelke verder niet worden geconcretiseerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_hu](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

manitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsvername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat

gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierechtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierechtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm)

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De overige documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming hebt overgemaakt, te weten uw Afghaanse paspoort, uw Afghaanse identiteitskaart of taskara en uw schoolrapport kunnen voorgaande beoordeling niet wijzingen. Voorgaande documenten staven uw nationaliteit en identiteit dewelke vooralsnog niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan en een miskenning van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij bespreekt hierbij vooreerst de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van de problemen met de Taliban. Hij stipt hierbij zijn kwetsbare profiel aan, zijn vrees met betrekking tot het werk van zijn vader, zijn persoonlijke vrees en het voordeel van de twijfel. Vervolgens bespreekt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie. Hij wijst hierbij op de veiligheidssituatie en de socio-economische humanitaire situatie in Afghanistan.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), rechtspraak van de Raad van State (hierna: de RvS) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Op 20 februari 2025 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 4 november 2022;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Afghanistan Country Focus van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024;
- EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit

alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer het artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer gedood te worden door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader als procureur-generaal bij de voormalige Afghaanse overheid. Daarnaast koestert verzoeker een vrees voor vervolging omwille van zijn eigen werkzaamheden als uitbater van een winkel voor non-alcoholische dranken en als lesgever bij een ngo.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.4.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden opgeworpen dat verzoekers houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming:

“Immers mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker om internationale bescherming terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Immers blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier dat uw vingerafdrukken en uw verzoek om internationale bescherming op 27 mei 2022 onder de identiteit Z. N. met geboortedatum (...) februari 2004 werden geregistreerd in Oostenrijk (Eurodac Search Result, Antwoord Dublinunit Oostenrijk d.d. 18 augustus 2022). Hieromtrent gaf u echter aan dat u geen asiel had aangevraagd in Oostenrijk doch dat u er door de Oostenrijkse politiediensten werd tegengehouden, dat uw vingerafdrukken werden genomen en dat u verschillende vragen werden gesteld maar ook dat u voorts zelf geen keuze had omdat uw schoonbroer S. N. uw vlucht uit Afghanistan had

geregeld en dat daarbij de afspraak was gemaakt dat de reis tot België was (Verklaring DVZ d.d. 26 juli 2022, vraag 34 & 37). Uw verantwoording kan in het licht van voorgaande geenszins overtuigen. Immers zelfs al zou de initiële afspraak bestaan hebben dat u - omwille van welke reden dan ook - specifiek tot België moest gebracht worden, dan nog valt hoegenaamd niet in te zien dat u de procedure om internationale bescherming in Oostenrijk niet hebt afgewacht eens uw verzoek om internationale bescherming er werd geregistreerd en men u onderbracht in een opvangcentrum (Verklaring DVZ d.d. 26 juli 2022, vraag 39). Voorgaande vaststelling plaatst alvast een ernstig voorbehoud bij uw beweerde nood aan internationale bescherming." Verzoeker laat bovenstaande correcte bevindingen ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.4.3. Wat betreft de werkzaamheden van verzoekers vader motiveert de commissaris-generaal terdege:

"Voorts weet u niet te overtuigen dat u bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen hebt omwille van het profiel van uw vader die als procureur bij het parket-generaal in Kabul werkzaam was, die in die hoedanigheid verschillende personen in beschuldiging had gesteld waarna ze werden opgesloten doch die na de machtsovername door de taliban vrijkwamen waarna uw vader hun wraak vreesde (vragenlijst CGVS d.d. 28/04/2023, vraag 3.5). Enerzijds wordt het feit dat uw vader enige tijd werkzaam was als procureur-generaal in Kabul vooralsnog niet betwist. Dit kan onder meer worden afgeleid uit de (originele) documenten die u ter staving hebt neergelegd, zijnde enkele certificaten over zijn opleidingen daterende uit de periode 2007-2013, zijn originele badges, zijn originele bankkaart en enkele foto's van hem genomen tijdens zijn werkzaamheden als procureur-generaal (CGVS, p. 12). Anderzijds dient er wel het nodige voorbehoud geplaatst te worden bij de vervolging die uw vader vanwege de taliban zou ondergaan hebben. U houdt voor dat uw vader door de Turkse autoriteiten werd teruggeleid naar Afghanistan waar hij anderhalve maand later door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 17). Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt weliswaar dat personen die vroeger tot het Afghaans justitieel apparaat behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties doch uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader procureur was op het parket-generaal in Kaboel en dat hij voorts werkzaam was bij het doorlichtingsorgaan van het ministerie van onderwijs (CGVS, p. 8)."

In de bestreden beslissing wordt er in dit verband verder op terechte wijze opgemerkt dat er echter de nodige bedenkingen gemaakt kunnen worden bij de bewering dat verzoeker ook daadwerkelijk gevisieerd werd door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader.

Zo wordt er vooreerst op correcte wijze gemotiveerd dat het hoogst verwonderlijk is dat verzoeker en zijn vader initieel beslisten om Afghanistan te verlaten via de luchthaven van Kaboel en dit middels hun paspoort terwijl de taliban reeds op zoek waren naar gevisieerde profielen en zij eveneens de luchthaven reeds (deels) in handen hadden:

"Uw advocaat wierp weliswaar op dat het aannemelijk is dat jullie geweigerd werden het land te verlaten en jullie aldus toen al gevisieerd werden doch dat jullie in de chaos aan de luchthaven die eerste dagen na de machtsovername geluk hebben gehad (CGVS, p. 23 – opmerkingen advocaat). Voorgaande neemt echter niet weg dat jullie eigen houding in deze, namelijk het gegeven dat jullie een dermate hoog risico namen, bijzonder moeilijk in te zien is. Te meer daar jullie kort nadien wel in de mogelijkheid waren om over land Afghanistan te verlaten, mag het een raadsel wezen waarom jullie eerst het lot hebben getart door uzelf, met identiteitsdocumenten, aan te bieden bij de taliban in de luchthaven van Kabul."

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande correcte bevindingen tot de zijne.

Wat betreft de arrestatie en deportatie van verzoekers vader vanuit Turkije terug naar Afghanistan motiveert de commissaris-generaal met reden dat er hierbij de nodige vraagtekens geplaatst kunnen worden:

"Zo dient aangestipt dat u zijn arrestatie en zijn deportatie door Turkije op geen enkele wijze staaft middels enig (begin van) bewijs hetgeen op zich enigszins verwonderlijk is daar uw vader nog één à anderhalve maand in Afghanistan thuis bij de familie heeft kunnen verblijven en er verwacht zou kunnen worden dat er toch enige administratie vanuit de Turkse overheid zou moeten bestaan betreffende zijn arrestatie en deportatie naar Afghanistan dan wel betreffende zijn binnenkomst in Afghanistan."

Verzoeker citeert een fragment van de proceduregids inzake het vreemdelingenrecht en betoogt dat het ontbreken van overtuigend bewijsmateriaal redelijkerwijs niet aan hem kan worden verweten en op geen enkele manier kan leiden tot twijfel over de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hij stelt dat hij de waarachtigheid van zijn problemen immers al heeft kunnen bewijzen door middel van documenten.

Verzoekers algemeen betoog waarin hij volhardt in zijn verklaringen biedt geenszins een afdoende verklaring voor het ontbreken van enige bewijsmateriaal ter staving van zijn verklaringen over de arrestatie en deportatie van zijn vader, te meer verzoeker verklaarde nog steeds contact te hebben met zijn familieleden via het telefoonnummer van zijn schoonbroer en zij hem andere documenten hebben toegestuurd (persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 6, p. 10- 15).

De Raad benadrukt hierbij de in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht inhoudt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de cumulatieve voorwaarden is voldaan zoals opgesomd in deze bepaling.

Gezien er evenwel geen bevredigende verklaring voorligt voor het ontbreken van documentair bewijs met betrekking tot de arrestatie en deportatie van verzoekers vader, hetgeen rechtstreeks in verband staat met verzoekers vrees, toont verzoeker niet aan een oprechte inspanning te hebben geleverd in dit verband en kan hij niet dienstig voorhouden te voldoen aan alle cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet waardoor hem het voordeel van de twijfel dient te worden verleend.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op correcte wijze gemotiveerd dat het bovendien mag verwonderen dat verzoekers vader door Turkije werd gedeporteerd naar Afghanistan doch dat de taliban hem vervolgens een maand à anderhalve maand thuis lieten leven:

“Gezien zijn terugkeer dateert van een jaar na de machtsovername kan aangenomen worden dat de taliban ondertussen op de hoogte is van zijn profiel als hoge magistraat en indien ze hem net daarom wel zouden gevisieerd hebben zo’n maand later, valt moeilijk in te zien dat ze hem niet onmiddellijk hebben gearresteerd. Bovendien, zelfs als zou uw vader nogmaals veel geluk had en wederom aan het oog van de taliban zou zijn ontsnapt bij zijn repatriëring, valt geenszins in te zien dat hij vervolgens simpelweg in huis bleef gedurende die periode van één tot anderhalve maand waardoor hij bij wijze van spreken eigenlijk simpelweg zijn arrestatie en alle gevolgen van dien heeft afgewacht. Minstens zou verwacht kunnen worden dat hij alles in het werk zou hebben gesteld om dit risico tot een minimum te beperken en aldus dat hij de nodige voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen. Hiernaar gevraagd kan u hier evenwel geen concreet en aldus aannemelijk antwoord bieden. Volgens u waren veiligheidsmaatregelen niet mogelijk (CGVS, p. 20), doch dat uw vader helemaal niets zou ondernomen hebben, bijvoorbeeld dat hij minstens op een ander adres zou zijn ondergedoken, is weinig ernstig en ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging aan zijn adres. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.”
Verzoeker laat bovenstaande pertinente weigeringsmotieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Wat verzoekers situatie betreft stipt de commissaris-generaal op terechte wijze het volgende aan:

“Wat uw situatie betreft, kan echter worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie eveneens blijkt dat familieleden van personen die tot het justitieel apparaat behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van justitieel apparaat, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. En zelfs indien nog zou worden aangenomen dat u samen met uw vader Afghanistan hebt verlaten op 2 september 2021 (CGVS, p. 17), kort na de machtsovername, dat uw vader in Turkije gearresteerd is en later teruggestuurd is naar Afghanistan waar hij na anderhalve maand in Afghanistan door de taliban werd meegenomen waarna jullie geen informatie over hem hebben kunnen verkrijgen (CGVS, p. 17) – qoud non – dan nog dient te worden aangestipt dat er op basis van voorgaande beschikbare informatie kan worden van uit gegaan dat de taliban niet meer op zoek zijn naar uw vader en bijgevolg dat zij evenmin u bij uw terugkeer alsnog zullen viseren teneinde hem te vinden, noch om wraak te nemen.”

Verzoeker citeert een fragment uit algemene landeninformatie en betoogt dat het rapport in kwestie schaafteloos de precaire situatie van familieleden van voormalige regeringsleden in Afghanistan belicht. Hij stelt dat de verzamelde getuigenissen en gegevens de tastbare risico's benadrukken waaraan deze personen dagelijks worden blootgesteld. Hij betoogt dat de gevaren nog verergerd worden door de instabiele politieke context van het land die gekenmerkt wordt door de opkomst van de taliban en hun gewelddadige

onderdrukking van alle oppositie. Verzoeker benadrukt dat in deze context het moeilijk is om te beweren dat hij als hij naar Afghanistan zou terugkeren geen doelwit zou zijn van de taliban. Hij beklemtoont dat dit des te meer geldt als men het profiel van zijn vader in aanmerking neemt en hij geassocieerd wordt met een familiegeschiedenis, namelijk een verleden dat hem automatisch in het vizier van de taliban plaatst.

De Raad oordeelt dat verzoeker met de loutere verwijzing naar algemene landeninformatie waarmee verweerder reeds rekening heeft gehouden doch waaruit geen systematische vervolging van familieleden blijkt, in geen geval een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk maakt omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn vader als procureur-generaal in (cf. infra).

In samenhang met voorgaande correcte bevindingen wordt er in de bestreden beslissing immers nog terdege gemotiveerd:

“Bovendien blijkt dat uw overige familieleden nog steeds in Afghanistan woonachtig zijn, zij het in Kuz Kula. Gezien de taliban de macht in het hele land in handen hebben, en u ook zelf aangeeft dat ze een sterk inlichtingenapparaat hebben (CGVS, p. 21) mag aangenomen worden dat ze in staat zijn om uw overige, in Afghanistan verblijvende, familieleden te lokaliseren in Kuz Kula mochten ze daadwerkelijk uit zijn op wraak. Immers dient in rekening te worden gebracht dat zowel uw moeder, uw broer, uw zussen als uw patronale ooms nog in Afghanistan woonachtig zijn (CGVS, p. 5-6) zonder dat u concrete elementen aanhaalt waaruit kan blijken dat er nog vervolgingsfeiten ten aanzien van u of uw familie plaatsvonden in de periode die volgde op de arrestatie en verdwijning van uw vader. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw familieleden zich heden nog in Afghanistan bevinden en er geen sprake is van vervolging ten aanzien van hen omwille van uw vader werkzaamheden als procureur-generaal. U toont dan ook niet aan dat u in geval van terugkeer omwille van deze reden wél zou worden vervolgd.”

Verzoeker betoogt dat het belangrijk is om op te merken dat er alleen vrouwen in zijn familie zijn en dat de enige jongen in het huishouden zijn veertienjarige broer is. Hij benadrukt dat er bovendien ook dient te worden opgemerkt dat zijn familie die in Afghanistan is gebleven naar een andere stad is verhuisd vanwege de problemen.

Verzoeker kan met de loutere volharding in zijn verklaringen geenszins een ander licht werpen op bovenstaande terechte bevindingen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekers broer niet de enige man is in zijn familie in Afghanistan, maar ook zijn schoonbroer nog in Afghanistan verblijft (persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 4- 6). Daarnaast stipt de Raad nog aan dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Afghanistan Country Focus van januari 2022, p. 45-48 en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55, EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 28-30; EUAA Afghanistan Country Focus van november 2024, p. 84-91). Familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen, kunnen evenwel ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid.

De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat verzoeker geen geloofwaardige persoonlijke vervolgingsfeiten aannemelijk heeft gemaakt.

2.3.4.4. Wat betreft verzoekers persoonlijke problemen omwille van zijn eigen werkzaamheden/profiel motiveert de commissaris-generaal op goede gronden:

“Naast uw vrees gekoppeld aan het profiel van uw vader als procureur-generaal, haalt u tijdens uw onderhoud op het CGVS plotsklaps aan dat uzelf ook de nodige problemen kende met talibs die eertijds geld van u wilden hetgeen u weigerde, waarna u hen liet arresteren via de NDS van Jalalabad. Doch de gearresteerde talibs werden vrijgelaten in 2020 en kwamen na de machtsovername aan de macht (CGVS, p.16) waarna hun leider, mauwli A. R., die na de machtsovername het hoofd van het vijfde district van Jalalabad was geworden, naar u op zoek was en hiertoe na uw vertrek enkele oproepingsbrieven achterliet en uw bedrijf verzegelde (CGVS, p. 16-17). Er dient echter te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent deze feiten aannemelijk te maken.”

Vooreerst wordt er in dit verband op goede gronden geoordeeld dat verzoeker in het geheel heeft nagelaten dit element te vermelden tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ):

“U haalde slechts aan dat uw vader werkzaam was als procureur-generaal, dat jullie vreesden dat de vrijgelaten gevangenen wraak zouden nemen op hem en dat jullie vervolgens besloten om op 2 september 2021 Afghanistan te verlaten (Vragenlijst CGVS d.d. , vraag 3.4 & 3.5). Meer nog, wanneer u - eveneens bij de DVZ - werd gevraagd of u naast deze problemen noch andere problemen had gekend in Afghanistan, en dit bijkomend zowel met de autoriteiten alsook eventueel met burgers of van algemene aard, gaf u aan van niet (Vragenlijst CGVS d.d. 28/04/2023, vraag 3.5 & 3.7). Het mag echter verwondering heten dat u op geen enkel moment tijdens uw onderhoud op de DVZ hebt aangegeven dat u ook persoonlijk problemen kende met de taliban mocht dit werkelijk het geval geweest zijn. Voorgaande is namelijk zonder meer het kernelement van uw vrees bij terugkeer. Van een verzoeker om internationale bescherming die meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst wordt redelijkerwijze verwacht

dat hij/zij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij/zij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten, quod non in casu. Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd geconfronteerd met deze pertinente omissie in uw verklaringen op de DVZ, antwoordde u ter verantwoording bovendien slechts dat u tijdens uw onderhoud op de DVZ gericht diende te antwoorden op vragen (CGVS, p. 8) hetgeen uiteraard onvoldoende is ter vergoelijking. De hierboven aangehaalde vragen bij de DVZ werden u letterlijk gesteld en u werd bij de DVZ tevens de vraag gesteld of u nog iets wilde toevoegen aan uw verklaringen waardoor het hoegenaamd niet valt in te zien dat u hebt nagelaten deze persoonlijke problemen spontaan op te werpen aangezien u hiertoe wel degelijk de kans hebt gekregen. Voorgaande bevindingen zetten de geloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen met de taliban, meer bepaald deze met de genaamde Mauwli A. R., dan ook fundamenteel op de helling."

Verzoeker repliceert dat de aandacht gevestigd moeten worden op de voorwaarden waaronder de interviews bij de DVZ plaatsvinden. Hij betoogt dat de omstandigheden waaronder de interviews plaatsvinden vaak moeilijk en onzorgvuldig zijn, lawaaierig, soms meerdere mensen in hetzelfde bureau en soms geen gelegenheid om verklaringen te herlezen. Verzoeker beklemtoont daarnaast dat de verzoekers om internationale bescherming onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Hij betoogt dat sommigen de noodzaak niet inzien om van hen te eisen dat ze hun verklaringen herlezen, dat ze aandachtig zijn voor wat er in de vragenlijst staat en dat ze alle relevante aspecten beknopt weergeven. Verzoeker stelt dat verzoekers om internationale bescherming soms zelfs gedwongen worden om te ondertekenen zonder dat ze de vragenlijst nog eens kunnen lezen of zonder dat de tolk ze nog eens voorleest. Hij betoogt dat in dit verband veel verzoekers fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst pas later melden, met name tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Verzoeker beklemtoont dat ze bovendien tijdens hun interview bij de DVZ niet ondersteund worden door een advocaat, waardoor het onmogelijk is om na te gaan hoe het interview is verlopen.

Verzoeker kan met de loutere bekritisering van het verloop van zijn interview bij de DVZ geenszins verschonen dat hij aanvankelijk geen melding gemaakt heeft van zijn persoonlijke vrees voor vervolging. Het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, doet immers niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voldoende eenduidige verklaringen aflegt over zijn vrees voor vervolging.

Bovendien verklaarde verzoeker op het CGVS, alwaar hij de bijstand van een advocaat genoot, dat zijn gehoor bij de DVZ heel goed verliep, hij de tolk goed begreep ondanks dat hij een klein foutje had opgemerkt aangaande zijn vertrekdatum en hij er zonder details weliswaar alle essentiële elementen heeft kunnen weergeven (persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 3-4).

In samenhang met voorgaande pertinente bemerkingen motiveert de commissaris-generaal met reden:

"Voorts kunnen de nodige bedenkingen geplaatst worden bij het handelen van de taliban. Zo valt het moeilijk in te zien dat zij aan u, de zoon van een procureur, geld zouden eisen voor hun Jihad en dan bovendien middels een identificeerbaar telefoonnummer – immers gaf u dit naar eigen zeggen aan de NDS en konden zij op basis hiervan de nodige onderzoeksdaten stellen teneinde een vijftal talibs te arresteren (CGVS, p. 7, p. 16). Ook klemt uw bewering dat u onder druk gezet werd door de taliban om geld over te maken en kreeg u daarbij naar eigen zeggen de bedreiging dat wanneer u niet over de brug zou komen met geld of wapens, dat ze uw jongere broer zouden ontvoeren (CGVS, p. 20) terwijl de taliban vervolgens, wanneer u en uw vader het land zijn ontvlucht, uw jongere broer, die nog steeds in Afghanistan verbleef, niet hebben ontvoerd doch slechts nog 'aangesproken' waarover u bovendien dan ook nog eens bijzonder vaag blijft (CGVS, p. 6,7). Voorgaande houding en handelen vanwege de taliban komt bijzonder onaannemelijk over.

De geloofwaardigheid van uw beweerde, eigen problemen met de taliban en haar lokale leider mauwli A. R. wordt echter finaal volledig ondergraven op basis van de documenten die ter staving hiervan neerlegt, te weten de oproepingsbrieven en de verzegelingsbrief. Immers dient te worden vastgesteld dat de eerste oproepingsbrief dateert van 14/01/1443, de tweede brief van 30/01/1443, de derde brief van 20/02/1443 en de brief inzake de verzegeling van uw handelszaak van 5/3/1443, hetgeen in de Gregoriaanse kalender respectievelijk overeenkomt met 10/08/2021, 26/08/2021, 19/09/2021 en 29/09/2021. Nochtans stelde u tevens en zeer duidelijk dat u Afghanistan hebt verlaten op 2 september (CGVS, p. 4). Daar u echter voorhoudt dat de oproepingsbrieven pas na uw vertrek toekwamen (CGVS, p. 12), kunnen uw verklaringen hoegenaamd niet in overstemming gebracht worden met de inhoudelijke datering van deze brieven. Bovendien weet u bijkomend in het geheel geen overtuigende verklaringen af te leggen inzake de datum van uitgifte van deze talibanbrieven waardoor voorgaande pertinente tegenstrijdigheid in een ander daglicht zou kunnen beoordeeld worden. Zo weet u in het geheel niet aan te geven wanneer deze brieven concreet werden afgeleverd. Bevraagd over de data verwijst u bovendien slechts naar de neergelegde brieven van de

taliban zelf (CGVS, p. 11) en gaf u aan dat u er naar eigen zeggen verder niet bij hebt stilgestaan om de data van buiten te leren (CGVS, p. 11). Echter dient te worden vastgesteld dat u tevens bijzonder ontwijkend blijft in uw antwoorden wanneer u bevraagd werd in welke kalender deze brieven gedateerd werden (CGVS, p. 12). In alle redelijkheid kan echter worden verwacht dat elementen, namelijk het moment dat de taliban u daadwerkelijk – zelfs na uw vertrek – viseert middels dergelijke brieven en ze vervolgens ook uw bedrijf verzegelen, kernelementen zijn van uw asielrelaas die dermate ingrijpend zijn dat ze in uw geheugen gegrift staan en bijgevolg dat door u is geweten vanaf wanneer u precies concreet gevisieerd werd, wanneer deze brieven werden afgeleverd en wanneer uw bedrijf werd verzegeld. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat de oproep van de taliban van 14/1/1443 of 10/8/2021 om u te gaan aanbieden aan het politiekantoor geenszins te rijmen valt met de informatie waarom het CGVS beschikt dat Jalalabad slechts op 15 augustus 2021 in handen van de taliban viel.

Aangezien u niet weet te overtuigen dat u persoonlijk gevisieerd wordt door de taliban omdat u enkelen van hen in het verleden zou hebben aangegeven, kan evenmin worden aangenomen dat de eventuele verzegeling van uw winkel hier een oorzakelijk gevolg van is. Zo uw bedrijf al dan niet werd verzegeld – uit de foto van de verzegeling kan immers niet afgeleid worden dat dit daadwerkelijk uw winkel is – kan dit eenvoudigweg om andere redenen gebeurd zijn.”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en stelt dat wat betreft zijn handel opgemerkt dient te worden dat zijn zaak al met aanzienlijke moeilijkheden kampte voor de machtsovername door de taliban en voor zijn vertrek. Verzoeker betoogt dat zijn winkel al op het punt van een faillissement stond en moest sluiten en deze vervolgens moest worden verzegeld.

Verzoeker volhardt louter in zijn verklaringen zonder dienstige elementen bij te brengen die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente bevindingen waardoor de Raad deze tot de zijne maakt.

2.3.4.5. Inzake verzoekers verklaringen werkzaam te zijn geweest voor een ngo en zijn vrees voor vervolging hieromtrent wordt er in de bestreden beslissing op correcte wijze gemotiveerd:

“Waar u tot slot nog aangaf dat u werkzaam was voor GAAC en u hiertoe eveneens een vrees bij terugkeer koestert (CGVS, p. 7) dient te worden aangestipt dat dit niet meer dan een blote bewering is. U legt namelijk geen enkel begin van bewijs voor ter staving van uw werkzaamheden bij GAAC (CGVS, p. 12) laat staan dat u aantoonst dat u omwille hiervan zal worden gevisieerd.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>), blijkt ook dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Het is bijgevolg aan u om specifieke redenen aan te brengen waarom u wel een nood aan bescherming zou dienen te koesteren. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict, met de vroegere overheid of met buitenlandse donors, betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. U dient bijgevolg aan te tonen waarom u een nood aan bescherming zou hebben omwille van deze functie. U bent hier niet in geslaagd.

Zo blijkt uit mediaverslaggeving d.d. 14 februari 2022 dat GAAC nog steeds actief was in Afghanistan na de machtsovername door de taliban en werd de organisatie zelf bedankt door Nazar Muhammad Mutmaeen, het hoofd van het olympisch comité van het Islamitisch emiraat van Afghanistan voor hun steun aan Afghaanse atleten.

Uit uw verklaringen blijkt voorts enkel dat u les gaf en dat u geen persoonlijke bedreigingen hierdoor hebt gekend (CGVS, p. 18). Een vrees voor vervolging louter omdat u werkte voor GAAC maakt u aldus niet aannemelijk.”

Verzoeker repliceert dat het te betreuren valt dat er door verweerder geen volledig onderzoek is gevoerd om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen op dit punt vast te stellen en er slechts één vraag gesteld werd. Verzoeker benadrukt dat dit echter een essentieel element is dat de aandacht van verweerder had moeten trekken en aanleiding had moeten geven tot een grondig onderzoek hierover.

Verzoeker brengt met de loutere bekritisering van de terechte bevindingen in de bestreden beslissing geenszins dienstige elementen of andersluidende landeninformatie bij die deze kunnen ombuigen. Daarenboven stipt de Raad aan dat verzoeker op de vraag of hij een vrees voor vervolging zou koppelen aan zijn beweerde werkzaamheden bij een terugkeer of niet uitdrukkelijk verklaarde dat dit niet in die mate is dat hij persoonlijke bedreigingen zou ontvangen (persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 18). Bijgevolg kan in deze omstandigheden verweerder niet verweten worden geen verdere vragen hierover te hebben

gesteld, te meer verweerder niet heeft nagelaten om hiermee omstandig rekening te houden en hierover, in het licht van de beschikbare landeninformatie terdege te motiveren.

2.3.4.6. Tot slot wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd:

“Voor wat betreft de openstaande schulden die u nog hebt bij uw voormalige cliënten en zij uw familieleden hierover aanspreken (CGVS, p. 6) dient aangestipt dat deze problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en ze houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch kan u aannemelijk maken dat deze openstaande schulden zouden leiden tot een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde.”

Verzoeker laat deze pertinente weigeringsmotieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

2.3.4.7. Waar verzoeker nog zijn kwetsbaar profiel benadrukt en betoogt dat hij in een onveilige omgeving geleefd heeft, hij te jong was ten tijde van de gebeurtenissen, hij een moeilijke reis achter de rug heeft en er niet van hem kon worden verwacht dat hij een even spontaan, gestructureerd en gedetailleerd verhaal zou afleggen als een hoger opgeleid en meer sereen persoon, kan hij allermist zijn gebrekkige en weinig aannemelijke verklaringen verschonen.

Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die vanaf het doen van een verzoek om internationale bescherming nauwkeurige verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees.

Daarnaast stelt de Raad vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker 24 jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is nauwkeurige verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, te meer hij bij vertrek uit Afghanistan reeds meerderjarig was. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoeker tot de achtste graad van het middelbaar onderwijs naar school is gegaan en hij voor zijn vertrek uit Afghanistan begonnen was aan een universitaire opleiding (Verklaring DVZ van 26 juli 2022, p. 6; persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 4).

Wat betreft het betoog van verzoeker dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, dient opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De Raad stipt hierbij ten slotte aan dat verweerders terechte vaststellingen steun vinden in de beschikbare landeninformatie en de door verzoeker geschetste context.

2.3.4.8. De Raad meent dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd. Het louter benadrukken van de neergelegde documenten werpt geen ander licht op de inhoudelijke en vormelijke beoordeling ervan.

2.3.4.9. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.4.10. Verzoeker laat de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing aangaande een vrees voor vervolging omwille van een (gepercipieerde) verwestering ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘civic space’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘erg moderne’ en andere ‘conservatieve’ madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke

regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met ‘niet-mahram’ personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de*

facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “geloofsethiek en denkwijze” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 december 2021 in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd

begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

Bij gebrek aan enig dienstig verweer, kan de Raad de omstandige motieven in de bestreden beslissing aangaande een vermeende verwestering bijtreden.

In zoverre verzoeker ter terechtzitting beweert dat hij is verwesterd is, laat hij na deze bewering concreet en tastbaar uit te werken of hiervan enig concreet bewijs bij te brengen.

Er kan uit verzoekers loutere verwijzing naar zijn verblijf in België niet afdoende worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn 21 jaar in Afghanistan heeft verbleven, alwaar hij tot de achtste graad middelbaar onderwijs naar school ging en hij voor zijn vertrek uit Afghanistan begonnen was aan een universitaire opleiding, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer (Verklaring DVZ van 26 juli 2022, p. 6- 7; persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 4).

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, echtgenote, twee zussen, schoonbroer, broer, twee paternale ooms en maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 26 juli 2022, p. 7- 9; persoonlijk onderhoud, p. 4- 6). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog contact heeft met zijn familieleden in Afghanistan via het telefoonnummer van zijn schoonbroer, hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud twee dagen geleden gehoord had en hij ook nog contact heeft met zijn paternale oom (persoonlijk onderhoud, p. 6, p.14- 15). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidde de islam (soenniet) als religie te hebben (Verklaring DVZ, p. 6).

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.4.11. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, echtgenote, twee zussen, schoonbroer, broer en twee paternale ooms en maternale ooms nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van, p. 7- 9; persoonlijk onderhoud van 9 februari 2024, p. 4- 6). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog contact heeft met zijn familieleden in Afghanistan via het telefoonnummer van zijn schoonbroer, hij hen ten tijde van het persoonlijk onderhoud twee dagen geleden gehoord had en hij ook nog contact heeft met zijn paternale oom (persoonlijk onderhoud, p. 6, p.14- 15). Tot slot stipt de Raad aan dat verzoeker verklaarde dat zijn schoonbroer zijn reisweg van ongeveer 1200 euro geregeld en betaald heeft (Verklaring DVZ van 26 juli 2022, p. 13).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.5.12. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat,

ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers -, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*") UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

2.3.7. In zoverre door verzoeker wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij aanvullende nota van 20 februari 2025 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd en aangevuld heeft. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, dat doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel of proportionaliteitsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.3.13. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. 153.232). Verzoeker roept de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormeld artikel worden vastgesteld. Bovendien heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling, zodat verzoeker niet aantoonbaar dat artikel 13 van het EVRM niet werd gerespecteerd.

2.3.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.15. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.16. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend vijftientig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU